

1889!

HETI LAP.

A zentai járás és környékének közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

EGYES SZÁM ÁRA 5 KR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SCHVARTZ SÁNDOR
Füvekereskedése,
hová egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési díj:
Égész évre . . . 2 frt
Fél évre . . . 1 frt
Hirdetési díjak:
Égész oldal 16 frt
Fél . . . 8 frt 50
Negyed . . . 4 frt 50
Bélyegdíj 30 kr.
Többszöri hirdetésnél megfelelő engedély.
Nyitottár petit
sora 10 kr.

A városi képviselő-választás küszöbén.

Aggódó félelemmel kell a jövőbe nézünk, ha a legközelebb megtartandó városi képviselő-választásra gondolunk.

Aggodalmunkat nem az a körülmény szüli, hogy a város jelenlegi atyáinak néhány képviselő-testületünkben kénytelen kilépni, mert bizony többen vannak azok között olyanok, kik közügyeink vezetésére értelemmel, még kevésbé érdeklődéssel nem bírnak, kik csak önértük kielégítése céljából egyik vagy másik hatalmas pártfogó mellé szavazógépül szegődtek. Az ilyenektől szabadulnunk csak előny, mert ezek csak bémítólóg hatottak közügyeink menetére.

Alkotmányos jogok gyakorlását minél sürűbben van alkalmunk eszközölni, annál szilárdabb alapon nyugszanak e jogok. Honnan ered tehát aggodalmunk, miért keletkeznek baljóslatu gondolatok a most gyakorlandó alkotmányos actus küszöbénél?

Nyilt titok, hogy a kedélyek nálunk évek óta a legmagasabb fokú izgalomban tartatnak, a pártszenvetély a féktelenség tetőpontját érte el. Politikai nézeteltérés ürügye alatt felháborodást keltő, a kevésbé nemesb izlést is sértő jelenetek váltották fel

a higgadt tárgyalást; közügyeinkben, a „csak-azértis“ elve ulti orgiáit, a vita nem a dolog lényege felett, hanem személyek ellen folyik, ádáz dühvel rontanak egymásra mint prédán osztozkodó hiénák.

Ily ferde állapotok között nem esoda, ha a higgadtabb gondolkozásu, többnyire leghivatottabb képviselőink félrevonulnak, a közügy menetére befolyást gyakorolni nem bírnak, nem akarnak.

Aggodalmunk okadatolt tehát, mert a legközelebbi választás nem a közohaj nyilvánulása, hanem pártérdek előtérbe toléása alapján fog megejtetni. Nem fogják itt kérdezni, bir-e valaki kellő inteligentiával, megfelelő közigazgatási tudománnyal, vagy a közügy iránti önzetlen érdekléssel, nem arra lesznek tekintettel, ki állná meg helyét a közjé előmozdításában; hanem arra lesznek tekintettel, ki melyen pártot vallja magának, ki igéri oda magát, vakon követni a pártok vezereit.

„Az erőset segíti az isten.“ Így van ez a pártállás foglalásnál is.

Az emberek legnagyobb része nem akar, nem szeret saját észjárása szerint cselekedni, követik az erősebbet, és ez kiaknázza e gyengéit az embernek. Gyarlóságuknál fogva tetszelgünk a vezérségben és törekszünk magunk köré oly elemeket gyűjteni, kik akaratunk alá vetik magukat.

A választás tehát nem azon elemeket hozanlja a képviselő testületbe, kik a kellő képzettséggel bírnak egy város fejlődését előmozdítani, nem lesznek mindazok ott, kik eszmeeserét idézhetnek elő a károsat a hasznostól megkülömböztetendő, és ez az oka hogy bennünk a közjelg városi képviselő választás miatt aggodalommal tölt el. Vagy tán „a kinek hivatalt ad az isten, annak észt is ad hozzá“? E közmondás ritkán igazmondás.

Vajha sejtelmünkben csalatkoznánk és nem politikai pártszempont, hanem a közérdek vezérelné a polgárokat szavazatuk gyakorlásánál.

Helyi és vidéki hírek.

— Kirándulást tett a gymn. ifjuság az elmúlt szerdán. A tornatanár vezérlete alatt ugyanis gyakorlatot tettek a „körösztyöbe.“ Délután fél kettőkor zászló alá sereglett városunk reményteljes ifjusága és dobszó mellett ütemes léptekben indultak a hosszú utra. A „Keresztesbe-érkezve pihenőt tartottak és aztán részint katonai szabadgyakorlatokban, részint vig mulatságban töltötték el az enyhe őszi délutánt. A tornatanáron kívül Mészáros tanár ur is résztvett a kirándulásban. A nap leáldoztával hazaindultak és egy negyed hat órakor a városba érkeztek. Kedvező időjárásakor az ily kirándulások gyakori ismétlődése az ifjuság testi erejének edzésére valóban előnyös volna.

TÁRCZA.

A Phylloxera mint házasságszerző.

— Humorisztikus beszély. —

A sokat emlitett és sokat dicsért Grinzing városkában történt a vig esemény, melyet most el akarunk mondani. Térjünk minden ezikörnyázás nélkül a dologra.

A múlt évrnek egy igen forró nyári reggelén egy városban, de egyszerűen öltözött igen szép leány égő arcuzal és lihegvé haladt fel a helység nyugoti végéről a szőlőhegyek mellett vezetó úsvenyen az erdőktől korszoruzott magaslatra.

A leány egy kert hátulsi ajtajánál bujt ki és a mint most sietve tovahaladt a kövieses és rögös uton, gyakran tekintett aggodalmasan hátra, majd meg izgatottan és feszült figyelemmel oda fel a hol a magaslaton fekvő erdő a szőlőkereteket veszi körül.

Végre egy kis zöldelő síkságot ért el, mely közvelelten a szőlők mögött néhány lépésnyire az erdő szele felé terjedt.

Alig vetett most körül egy félelemmel és várakozással vegyült pillantást, midőn megrezdült

a szomszéd bokor lombja, az árnyékból egy esinos, és jól öltözött fiatal nemes vált ki, hozzászietett és minden tekintória nélkül átölelé a felhevült és lélekzet után kapkodó hölgyecskét.

Ez a felette gyengéd fogadtatás ellen legkevésbé sem szabadkozott, sőt ha a történeti hüségét megakarjuk tartani, úgy azt is be kell valanunk, hogy a szép szöke lány rózsás ajkai félreismerhetetlen készséggel viszonzták az elég hevesen reájuk nyomott esőket. Kötelességüknek tartják azonban, hozzátenni, hogy a körülbelül tízenyolcz éves hölgy hosszú habozás nélkül gyengéden kibontakozott az ifju karjaiból, és azután elég aggodalomteljesen nézett annak nevető és örömtől sugárzó szemébe.

Az ifju az öröm első pillanatában nem vette észre vonásainak aggodalmas kifejezését.

„Hogyan várakoztathattál csak éppen ma emyi ideig, midőn alig várom, hogy egy örvendtes hírt közöljek veled?“ kérde, a nélkül azonban, hogy vig hangjában felismerhető lett volna a szemrehányás. „Már egy óra óta állok itt lesben. Feltoghated, mennyire kinzott türelmetlenségem ha azt mondom — inkább egy szóval: megnyertem tanári okleveletem.

Napfényhez hasonlóan vonult végig a leány vonásain az örömnnek egy muló sugara. De ez csak-

hamar eltűnt s helyébe ismét az előbbi kétséges és aggodalmas kifejezés lépett.

„Végre“ — mondá. „És most — késő.“

„Mit jelent ez“ kiáltá fel meghökkenve az ifju. „És miért — Istenem, csak most veszem észre — miért vagy oly lehangolt Tinkám?“

A helyett, hogy e kérdésre megfelelt volna, Leopoldine kisasszony egy félénk oldalpillantást vetett a szőlőkön át a kertbe, melyet pár perc előtt titkon elhagyott és le az ahhoz tartozó, meglehetősen jelentéktelen külsejű nyári lakra, mely apró ablakaival, alacsony ajtaival és mohos zsindelytetelével elég kellemesnek tűnt fel a bokrok és fák közt.

Ezután kezét szeretője karjára tette és gyorsan mondá:

„Félek, kedves Ferenczem, hogy onnan láthatnak bennünket.

„Mit tesz az?“ felelé Ferencz mosolyogva és biztos hangon. „Most, hogy megvan oklevelem, abbalagyhadjuk a titkolódást — azt hiszem, legjobb lesz most mindjárt leszállnunk apád házához, te bemutatsz neki és rögtön előadjuk szívünk óhaját. Én atyád előtt persze egészen ismeretlen vagyok és úgy kell előtte feltűnnöm mint egy égből lepötyyant kerő, de ha megmondod neki, hogy már két év előtt Gréczban ismerkedtel meg velem, midőn az ottani növeldeben tanítod voltam, s hogy

— **Halálozás.** Goldstein Zsigmond családját súlyos csapás érte: leányát, Reginát, ki egy évvel ezelőtt ment férjhez Csongrádra, a kérelhetlen f. hó 1-től kezdve a helybeli postahivatalnál a halál mult hó 27-én elragadta. A gyászhir megdöbbentőleg hatott mindenkre, ki a fiatal nőt ismerte. Szüleinek legszebb reménye szállott vele a sír fenekére. Az általános részvét enyhítse a gyászoló család fájdalmát! — A kiadott gyászjelentés a következő: Hacker Mátvás mint férj, Goldstein Zsigmond és neje, ferj, Krausz Johanna mint szülők, úgy a maguk valamint számos rokonaik nevében, fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejthetlen hitves és forrón szeretett gyermeknek Hacker Mátvásné szül. Goldstein Reginának f. évi október hó 27-ik napján esti fél hét órákor, életének 21-ik, boldog házasságának első évében, rövid szenvedés után történt gyászos kimúltát. A boldogultnak földi maradványai f. hó 29-én d. n. fél 3 órákor fogtak a csongrádi izr. sikerthe örök nyugalomra tétetni. Csongrád, 1888, október hó 28. Áldás és béke lengjen a drága elhunyt hamvai felett! A boldogultat siratják még: özv. Goldstein Eneasztime nagyanya, Goldstein Dávid, Ferdinand, Simon, Gergely, Erel és Gábor testvérei, valamint számos rokoni.

— **Tűz pusztított** Turzó János műhelyében hétfő és kedd közötti éjjelen. A romboló elem már átesepott a szomszédos Reinholz-féle házba is, de tűzoltóink mielőtt a tüzet fogott ház lángba borult volna, elnyomták a tüzet és így csak Turzó háza égett le. A tűz keletkezésének oka mindaddig nem volt kideríthető.

— **Szerencsés lutrizó.** Frindik Károly, a Heszler és Társai gőzmalomában alkalmazott munkás a mult heten 1200 forintot nyert a lutrin. Sok pénz egy szegény embernek, kivált ha jóra fogja fordítani.

— Ma délután 3 órákor a nagyvendéglő füvegtermében a fogyasztási szövetkezet érdeklében gyűlés tartatik.

— **Néhai Fischer Eszter**-féle alapítvány ez évi kamataiból Kohn Sámuel ur, mint az alapítvány kezelője, négy szegénysorsu, jeles előmenetelt tanúsító gimnasiunai tanulót teljesen ellátott teli ruházzal.

— **Felhívás.** A „Zentai Gazdakör” választmányának f. é. november hó 1-én tartott választmányi üléséből kifolyólag felhívom a „Gazdakör” azon t. tagjait, kik az 1888. esztől az 1887. évi tagsági díjajukkal hátralékban vannak, hogy ebbeli kötelezettségöknek eleget téve, tagdíjajukat f. é. december hó 4-ig a kör pénztárosánál, t. Bieger Ignác urnál befizetni sziveskedjenek. A fizetések a kör helyiségében vasárnap d. n. 8 órától 12-ig eszközölhetők. Zentán, 1888, nov. 1. Tóth Lajos, gazdaköri alelnök.

— **A posta- és távirat-igazgatóság** f. évi halálát ítéssel származó koponyarepedés okozta. Kifűnt továbbá az is, hogy a leányka a szobán a forgó létrára nem juthatott, tehát onnan le sem eshetett. A kegyetlen apa ellen a vizsgálat folyamatban van.

— **Az újvidéki cognagyár.** Az ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter, Adamovits Sándor újvidéki nagykereskedőnek cognac-gyára részére az állami gyárkezelőmenyt megadta.

— **A eseléd-törvény** reformálása tárgyában Csongrádmegye a képviselőházhoz feliratot intéz, melyben const fájja, hogy a mostani eseléd-törvény a eseléd és gazda közötti viszonyokat megromította, amennyiben a eseléd a gazdával egyenrangú sőt előbbi kezdeményezett szerződő fél. A törvény ezen intézkedése folytán a eseléd a gazdával szemben engedetlen, hűtlen, hanyag. A felirat oda ezútol, hogy az 1876. eseléd-törvény akkép módosítandó, hogy a gazda hatalmi köre szélesbítessék és a eselédnyilvántartás és felfogadás rendeztessek.

— **Az ágyemű szellőztetése.** Az ágyeműket közönségesen szellőztetés ezéjéből a legforróbb napsugárba teszik, pedig ez ártalmára van. Mert a nap heve törékenyvé teszi a tollt és elveszti rugékonyságát. Czélszerűbb tehát az ágyeműt száraz, napos időben az árnyékolt helyekre rakni és azután jól kipárolgázu. Az sem jó, ha az ágyat, kivált nyáron, midőn a test kipárolgása nagy, megvetés után azonnal leboritják. Az ágyvalás után legjobb, ha az ágyat a léghuzam átjárja és így kipárolog és friss eleanyval megtelik.

— **Az orgazda esendbiztos.** (A „Szegedi Napló” krónikáiból.) A petrovszellői esendbiztosnak, Korhecz Jánosnak, aki együtt rabolt Csonka Bálinttal párja akadt a martonosi kollegájában: Lisicz Gyúriéza esendbiztosban, aki nem kisebb dologgal vadoltatik, minthogy a Csonka Bálint felelős ör örkölése alatt működött tolvajbandának orgazdája volt. Egy eset a száz közül arról: hogy mire jó az a felelős öri intézmény, a bácskai korupas botrányos állapotokról. De nemesak a község esendbiztos, hanem a község akkori (1886. évbéli) bírja Kenyeres Pál is benne volt a bandában. Ez a banda örködött Martonos község lakosságának élete és vagyona fölött hosszabb ideig. S hogy miképen dolgoztak, arról Klemm esendörfőhadnagy által kiderített következő eset beszéljen: Bakalitty Mladen martonosi gazda házat az 1886. év június egy éjszakáján kiásták s kifosztották a lakást teljesen. Elvittek mintegy 500 forint értékű holmit. A káros gazda, mint mint most nagy nehezen bevallotta, (mert eddig félelemből hallgatott) ismerte a viszonyokat, tudta, hogy merre kell keresni a holmijait. Ismerte, azokat a rendszerrel folytatott lopásokat,

— **Nyugdíjba vonuló bíró.** Baky Gedeon szabadkai törvényszéki bíró, ki a zentai járásosztási perben eljáró bíró volt, beadta nyugdíjazása iránti kérvényét.

— **A fővárosi lapok** a nagy vasúti szerencsétlenségről telve vannak, melynek a muszka ezár majdnem áldozatul esett. A ezár megmentése eselédval határos, mert a vasúti kocs, melyben ült, majdnem rommá lett. A vonalon utazók közül sokan meghaltak, még többen pedig eltevészélesen megsébesültek.

— **Elvi határozat iparügyben.** A földművelés- ipar- és kereskedelemügyi miniszterium legutóbb hozott elvi jelentőségű iparügyi határozatában kimondotta, hogy a bádagos-iparosok nemcsak a háztető bádogcsatornáinak, hanem ezzel kapcsolatosan a ház zsindelytetőzetének a befestését is elvállalhatják, mert az ipartörvény 48. §-ában foglalt rendelkezés erre nekik jogot ad.

— **Baján** szegény iskolás gyermekeket segélyző egyesület van alakuloban, melynek ezéjja lesz: a szegény iskolás gyermekeket — különösen ruhával — rendszeresen segélyezni.

— **Szegeden,** mult hó 15-én egy Sebök Julcsa nevű 6 éves kis leányt temettek el, ki oly szerencsétlenül esett le a létráról, hogy a sérülések folytán meghalt. A „Szegedi Napló” ekkor a kapitányságot hanyagsággal vádolta és élesen megtámadta, mert a leányka mostoha apjának, Klinkó Pálnak a létráról való esés történetét valóban fogadta el és minden alaposabb vizsgálatot mellőzött. Ezen támadásnak meg volt a hatása. A kapitányság utánjárt a dolognak és megtudta, hogy a mostoha apa embertelenül bánlt mindig a leánnyal. A holttestet kiásták tehát és az orvosi vizsgálat megállapította, hogy a szegény kis leány

halálát ítéssel származó koponyarepedés okozta. Kifűnt továbbá az is, hogy a leányka a szobán a forgó létrára nem juthatott, tehát onnan le sem eshetett. A kegyetlen apa ellen a vizsgálat folyamatban van.

— **Az újvidéki cognagyár.** Az ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter, Adamovits Sándor újvidéki nagykereskedőnek cognac-gyára részére az állami gyárkezelőmenyt megadta.

— **A eseléd-törvény** reformálása tárgyában Csongrádmegye a képviselőházhoz feliratot intéz, melyben const fájja, hogy a mostani eseléd-törvény a eseléd és gazda közötti viszonyokat megromította, amennyiben a eseléd a gazdával egyenrangú sőt előbbi kezdeményezett szerződő fél. A törvény ezen intézkedése folytán a eseléd a gazdával szemben engedetlen, hűtlen, hanyag. A felirat oda ezútol, hogy az 1876. eseléd-törvény akkép módosítandó, hogy a gazda hatalmi köre szélesbítessék és a eselédnyilvántartás és felfogadás rendeztessek.

— **Az ágyemű szellőztetése.** Az ágyeműket közönségesen szellőztetés ezéjéből a legforróbb napsugárba teszik, pedig ez ártalmára van. Mert a nap heve törékenyvé teszi a tollt és elveszti rugékonyságát. Czélszerűbb tehát az ágyeműt száraz, napos időben az árnyékolt helyekre rakni és azután jól kipárolgázu. Az sem jó, ha az ágyat, kivált nyáron, midőn a test kipárolgása nagy, megvetés után azonnal leboritják. Az ágyvalás után legjobb, ha az ágyat a léghuzam átjárja és így kipárolog és friss eleanyval megtelik.

— **Az orgazda esendbiztos.** (A „Szegedi Napló” krónikáiból.) A petrovszellői esendbiztosnak, Korhecz Jánosnak, aki együtt rabolt Csonka Bálinttal párja akadt a martonosi kollegájában: Lisicz Gyúriéza esendbiztosban, aki nem kisebb dologgal vadoltatik, minthogy a Csonka Bálint felelős ör örkölése alatt működött tolvajbandának orgazdája volt. Egy eset a száz közül arról: hogy mire jó az a felelős öri intézmény, a bácskai korupas botrányos állapotokról. De nemesak a község esendbiztos, hanem a község akkori (1886. évbéli) bírja Kenyeres Pál is benne volt a bandában. Ez a banda örködött Martonos község lakosságának élete és vagyona fölött hosszabb ideig. S hogy miképen dolgoztak, arról Klemm esendörfőhadnagy által kiderített következő eset beszéljen: Bakalitty Mladen martonosi gazda házat az 1886. év június egy éjszakáján kiásták s kifosztották a lakást teljesen. Elvittek mintegy 500 forint értékű holmit. A káros gazda, mint mint most nagy nehezen bevallotta, (mert eddig félelemből hallgatott) ismerte a viszonyokat, tudta, hogy merre kell keresni a holmijait. Ismerte, azokat a rendszerrel folytatott lopásokat,

mintán már Bécsbe tettek át előbb nem kérhettem meg kezdet, sőt, be sem mutathattam magamat nála, míg általában a világban valami állást el nem foglaltok, hogyha azután gimnasiunai tanári oklevelemet előmutatom egyéb szükséges bizonyítékokkal illetőleg multam becsületességét és jövőm jövedelmét illetőleg akkor mi kifogása lehetne atyádnak házasságunk ellen?”

„Ah! sóhajta Leopoldina, „akkor nagy tévedésben vagy. De kérlek,” folytatá félénken, „ne mutassuk itt magunkat nyilvánosan, atyám meg — még valaki könnyen láthatná meg a házból bennünket, Ferencz meghökkenést és ránczba huzta homlokát.

„Még valaki?” mormogá.

„Menjünk az erdőbe Ferencz, de csak néhány lépésnyire, mert legfeljebb is csak néhány szót beszélhetek veled, és ott kell megint lennem a kertben, mielőtt tthon észreveszik eltávozásomat.”

Tinka kisasszony és a fiatal tamár elhagyták a kis sík helyet, és ama meglehetősen magas bokor mögé léptek, mely már előbb a leány volt tanítójának rejtékhelyül szolgált.

„Még valaki —?” kezdé most Ferencz oly önnepélyes komolysággal, mintha egy iskolai kínos vallatás forogna fenn.

„Tudod, szakítá őt félbe a leány, még pedig szomorúsága dacára, elismerésre méltó nyelvel-

séggel, „tudod, hogy atyám, mióta felhagyott bécsi fizetésével, már csak szőlőjének el hozatott magának burgundi, malaga és tudja Isten meg mi-féle szőlőt, két véczellért fogadott szolgálataiba és ezekkel majdnem egész napon át a szőlőben dolgozik.

„Jó, jó, — de — még valaki?”

„Mindjárt róá térek. Néhány nap előtt a hírlapok nagy zajt ütöttek a természetbuvárok és mezei gazdáknak egy szerencsétlen felfedezéséről, azt mondják, hogy egy — egy rovar az egész bortermeletét megsemmisítéssel fenyegeti.

„Igen, a phylloxera — de mi köze van ennek ahhoz a még valakihoz?”

„Jaj, igenis sok köze van hozzá: — atyám-nak van egy barátja, kinek Vöslauban nagy terjedelmű gazdasága és szőlője van s kitől atyám gyakran tanácsot szokott kérni saját bortermeletét illetőleg. —

„Értem, ez az a valaki, a ki —”

„Ez az!”

„Fiatal, szerelátemáltó földbirtokos. —

„Ellenkezőleg semmi okod sincs róá felté-kenykedni, vén, csunya, potrohos ember kopasz fejjel és rezes orral. Midőn tehát az újságokban e fölött a — a rovar fölött kitért a bírma, ekkor az ő megbízásából kénytelen voltam Stroblert urnak. —”

„Igy látják a rézorrát?”

„Igen. — Stroblert urnak levelet írni. Ő tehát Vöslauból átjött hozzánk és tegnap óta nálunk lakik. A két ur most folyton együtt van disputál, fél s alá mászkálnak a szőlőhegyen, megvizsgálják a szőlőtökeket és szert gondolnak ki, mely-lyel ártalmatlanná tennék azt a — no azt a rovar-t avval az utálatos névvel. Ma reggel félrehitt atyám és azt mondá, hogy Stroblert ur, kinek to-lakodó galanteriája már tegnap feltűnt nekem, szándékozik velem pár ev előtt meghalt felesége helyét betölteni s ennél fogva egész önnepélyessé-gel megkérte kezemet.”

„És atyád odaigért annak a rézorrának?” szakítá félbe izgatottan Ferencz.

„Bizony ezt tette,” felelé Leopoldina síró hangon. „És nekem megparancsolta, hogy ne mer-jek a végzésnek ellenszegülni. Azt mondá, hogy Stroblert gazdag és éppen azon a ponton van, hogy kitűnő szert találjon fel az ellene — no az ellen a rovar ellen. Nem tudom, még mi mindent be-szélt atyám, elég az hozzá, azért várakoztatfalak itt oly soká, mert nem menekülhettem egy hamar fejtegetései elől:

„Talan csak megmondta neki, hogy szíved nem szabad többé, s hogy én —”

(Folytatás következik.)

amiket Csonka felelős ör és társai fiztek a községben s tudta, hogy az ellopott tárgyakat és jószágokat bizonyos kikötött váltásdíjért hol lehet visszakapni. Félkereste Faragó Miklóst, a banda egyik tagját és 50 frtot ígért neki a nyomozásért. Faragó elvállalta a megbízást s két nap mulva elizent a károshoz, hogy látogassa meg, mert rendben lesz a dolga. Ezt az izenetet a község akkori bírja Kenyeres Pál vitte meg a károshoz. Bakalítyi Mladen gazda megjelent Faragó Miklósnál, aki értésére adta, hogy az ellopott holmikért 150 frt váltásdíjat kell fizetnie. — Mindjárt? kérdé a káros. Nagy bizalommal felelt a bandita. — Megbizunk mi kendben. Ráter, majd átveszem, ha a holmikát Lisics Gyuricza községi rendőrbiztos beszállítja kendhez. Néhány nap mulva éjfélkor megzörgettek Bakalítyi Mladon kapuját. Saracz Mari leány-eseléd ment kinyitni a kaput, melyen egy szekérrel négy ember vonult be az udvarra. Kijött Bakalítyi Mladen és az érkezők tudtára adták, hogy hazaszállították a holmiját. Bakalítyi és a leány a holmikát hazaszállító emberck közt fölismerék Lisics esendbiztos. Bakalítyi harmadnap kifízette Faragó Miklósna a 150 frt váltásdíjat, de fölemlítette azt, hogy a visszaadott mellények egyikéről a nagy ezüstgombok hiányoznak. Faragó megígérte, hogy az ezüstgombokat is visszaszerzi. Vissza is szerezte s most derült csak ki miképen. A Csonka Bálint felelős örködése alatt álló tolvajbanda tagjai, akik a házküsiást elkövétték: Faragó Marcz, Faragó József (a Geiger-féle negyedmillió lopás egyik tettese) Faragó Miklós és Csonka Bálint. A vizsgálat Kiderítette, hogy annak a bandának Lisics esendbiztos volt az orgazdája, akinek a padlásán voltak néhány napig elrejtve a lopott tárgyak. Az ezüstgombokat, miket később adtak vissza a károshoz, Csonka Bálintnál találták meg s a többiek agyonveréssel fenyegették a főnököt, ha a gombokat ki nem adja. Így szereztek tőle vissza. Klemm Jusztin a tetteseket letartóztatta s az ügyről szóló jelentését átadta a kir. ügyészségnek.

— A negyedmillió lopáshoz. A letartóztatottak száma ismét szaporodott. A szabadkai rendőrség a napokban szállította Szegedre a legujabb letartóztatott Rostás Veron. férjezett Hollói Józsefné ó-moroviczai illetőségű asszonyt, aki a negyedmillió lopás bűnpalástolásának táborába tartozik. Ezt a legujabb rabot a esendőrség hajón Ó-Kanizsára szállította ismét az ott folytatott nyomozás érdekében.

— T. olvasóink b. figyelmét felhívjuk Milkó Vilmos és fiai jó hírnevű ezépmai számunkba iktatott hirdetésére.

Hasznos tudnivalók a gazdák részére.

Csalánmag mint lótakarmány. A csalánmagnak igen jó hatása van a lóra s ezért különösen Dánországban nagyban alkalmazzák is. A dánok, kiknek lovai tudvalegőleg igen szép és erős külsővel bírnak, a csalánmagot szorgalmasan gyűjtik, szárítják és összemorzsolják. Ezen csalánmagból reggel és este egy marokkal tesznek a zab közé; a lovak ettől izmosak és kövérek lesznek és szőrük feltűnően szép selyemfényt nyer. Ez háromszor adatik be hetenként s mint látjuk, az eljárás igen szép eredményt szül.

Zab-megtakarítás. Olyan lovak, melyeknek nincs jó foguk, nem tudják kellőképen összerágni a zabot, más lovak megint oly mohón nyelik le a zabszemet, hogy fele összerágatlanul s egész állapotban jön a gyomorba, s ennél fogva a ló azt nem emésztí meg, mint ez a ganajban látható. Hogy ezen veszteségtől megkíméljük magunkat, a zabot az etetés előtt meg kell lágvitatunk azáltal, hogy legalább is három órára vízbe tesszük; minél hidegebb a víz, annál tovább kell a zabnak benne maradnia. A zabszemek akkor feldagadnak, megpuhulnak s a ló könnyebben képes azután azt megrágni és megemésztetni.

A kukoricza-körök kupokbarakása nálunk oly módon történik, mely e

jeles takarmány értékét nagyon esökkenti, sőt néha értalmassá is teszi. Nálunk a kukoriczaköröt a földre rakják úgy, hogy a levegő nem járhatja át, minél fogva annak belseje nedves marad és megpenészedik. Az ilyen penészes takarmánytól az állatok megbetegednek és elhullanak. A földre rakott takarmányból azonkívül sok elrothad. Célszerű volna tehát, mint az „Égyetértés” gazdasági rovatában egy gazdász írja, a kukoriczaköröt fák koronáján, vagy hol ilyenek nincsenek, vendégoldalakból készített állványra kupokba rakják.

Irodalom.

- Bókai Árpád, Kórtani dolgozatok 3 frt.
Csiky Gergely, Arnold, Regény. 1 frt.
Deák Ferencz beszédei. III. kötet 3.60.
Döntvénytár. A m. kir. Curia határozatai. Új folyam. XX. kötet. 2.—
Farrai. Gyorsírászat. —.60.
Farkas Elek, Legujabb házi titkár. IX. k. Vászomba köte. 3.—
Gálffy Ferencz, A bélyeg és illetékügyi törv. kézikönyve. 3.—
Gyürky Antal, Kisbirtokosok kitéje. —.60.
Ipolyi Arnold, Kisebb munkái. V. kötet: beszédek 2.50.
Lengyel Dániel, Orvosi tanácsadó. 1.50.
Szaniszló Albert, Kártékony rovarok a mezőgazdaságban —.50.
Thukydides, fordította Zsoldos Benő. III. k. Vége. 1.—
—, Görögül és magyarul 3. köt. 2.—
Tompa Mihály, Virággegek. Vász. k. 4.—
—, francia bérbe, díszkötésben 5.—
Verne Gyula, Haza, Franciaországba! 1.60.
—, Egy sorsjegy 9672. szám 1.20
Kántor, Az én világom. 1.50.
Bodogh János, Gyorsírászatú könyvtár I. II. rész 2.80.
—, Gyorsírászatú olvasókönyv 1.40.

Naptárak:

- Engel-féle iróaljzat naptár. 1.50.
Posner nagy. ált. falinaptár —.50.
István bácsi naptára, képekkel —.50.
Falusi gazda naptára, képekkel —.80.
Honvéd-naptár. —.60.
Nők naptára, képekkel —.60.
Borászati naptár, képekkel —.80.
Neuer Illustrirter Volkskalender —.50.
A magyar nép naptára 30.—
Budapest nagy képes naptár —.60
— kis — —.30
Új kis képes mesenaptár —.20
Budapester Bilder-Kalender —.20
Nagy fali naptár —.20
Családi naptár —.80
Népgazdasági naptár —.40
Nagy képes naptár —.40
Képes Honvéd-naptár —.36
Peleskei notárius naptára —.30
Petőfi-naptár —.30
Török-magyar képes naptár —.25
Magyar szabadsághősök képes naptára. —.20
Jász-Kún képes naptár —.20
Mátyás király képes naptára —.20
Keresztény képes naptár —.20
Kossuth Lajos képes naptára —.20
Kis képes naptár —.20
Nagy fali naptár —.20
Grosser Bilder-Kalender —.40
Kossuth-Kalender —.20
Kleiner Bilder-Kalender —.20
Christlicher Bilder-Kalender —.20
Ellenzéki naptár —.30
Komáromi naptár —.20
Aradi naptár —.20
Kecskeméti naptár —.20
Képes Családi Naptár. Képekkel —.60
Közhasznu nagy képes naptár —.40
Regelő bácsi naptár —.40
Magyar képes népnaptár —.30
Képes Kossuth-naptár —.30

- Vig ezimbora. —.30
Kis képes népnaptár —.20
Keresztény képes naptár —.20
Budapesti kis képes naptár —.20
Magyar mesemondó naptár —.20
Kis Bold. Szűz-Mária-naptár —.20
Magyar gazda naptára —.20
Magyar népbarát kalendárium —.20
Budapester Bote —.40
Kleiner Bilder-Kalender —.20
Christlicher Bilder-Kalender —.20
Kossuth Kalender —.20
Tárca-naptár —.40
Irodai fali naptár —.20
Kis fali naptár —.15
Block heti előjegyzési naptár —.75
Napi tömb-naptár —.50.
Mindezen művek és naptárak Schvarecz Sándor könyvkereskedésében kaphatók.

— A Bács-Bodrogh megyei Történelmi társulat évkönyvének ez évi III. füzeté a következő tartalommal jelent meg: Az alföldi halmoz. Dudás Gyulától, Bács-Bodrogh vármegye a térképeken. Iványi Istvántól. — Bajsa. Iványi Istvántól. — Barthán. Iványi Istvántól. — Bronzkori emlékek a Bácskaságon. Dudás Gyulától. — A társulat gyűjteményei. Grosschmid Gábortól. — Egyveleg. Grosschmid Gábortól. — Értesítő felhívás. Grosschmid Gábortól.

Vasuti menetrend.

BUDAPEST—ZIMONYI IRÁNY

	expr.	szem.	gyors.	omn.
Budapest indulás	5 38	8 —	2 28	9 10
Szabadka érkezés	8 54	1 03	6 06*	8 50
Szabadkáról indulás lefelé	8 59	1 46	6 18*	5 50
Csantavér érkezés	—	2 29	—	6 42
Csantavérről felfelé	—	9 21	1 04	10 26*
Szabadka érkezés	6 08	9 41	1 45	10 52*
" indulás	6 10	9 53	2 25	11 22*
Budapest érkezés	9 40	1 42	7 30*	6 50*

SZABADKA-BAJAI SZÁRNYVONAL.

	vegy.	szem.
Szabadka indulás	5 45*	2 45*
Baja érkezés	8 52	5 02
Baja indulás	6 50*	10 26
Szabadka érkezés	10 —*	12 40

SZABADKA-ESZÉK-VILLÁNYI IRÁNY.

	vegy.	szem.	vegy
Szabadka indulás	5 25*	2 10	6 40*
Zombor érkezés	8 05	3 17	9 27
Eszék	1 47	6 18	4 25
Villány	3 47	—	6 21
Villány indulás	—	1 08	9 20*
Eszék indulás	8 26	3 46	11 31
Zombor	11 19	8 10*	6 59
Szabadka érkezés	12 55	10 42*	9 05

HORGOS—SZABADKA és HORGOS—SZEGED.

	szem. v.	szem. v.	vegy
Horgosról indul	8.40	12.25	9.36*
Szabadkára érkezik	9.34	1.20	10.36
Horgosról indul	3.34	7.27*	6.35
Szeged érkezés	4.13	8.06*	7 16

A személyszállító hajók menet rendje.

(1888-ik évi október 14-iktől további intézkedésig.)

Szegedről Zimonyig minden vasárnap, és esztörtökön reggel 6 órakor.

Szegedről Titelig minden vasárnap, keddi esztörtök, és pénteken reggel 6 órakor.

Zentáról Zimonyig minden vasárnap, és esztörtökön reggel 1/2 9 órakor.

Zentáról Titelig minden vasárnap, keddi esztörtök, és pénteken reggel 1/2 9 órakor.

Zentáról Szegedig minden hétfőn keddi, esztörtök, és szombaton, reggel 1/2 10 órakor.

Az ügynökség.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
Schvarecz Sándor.

